

han vil gaa, om han vil føre, ride, benytte Velocipede, Jærnbane, eller hvad han nu vil, det bliver hans egen Sag, han faar sit Vederlag. Men saa at gøre en Undtagelse med Hensyn til dette ene Befordringsmiddel, forekommer der os ikke at være tilstrækkelig Anledning til, og jeg skal derfor foreslaa, at man stemmer derfor.

Ændringsforslag under Nr. 27 gaar blot ud paa at medtage under Udgiftsparagraffen den særlige Udgift, der er nævnt i § 1, 3dje Stykke. — Under Nr. 28 have vi tilladt os at foreslaa en Forhøjelse af det Beløb, der er fastsat i Tilfælde af vederlagsfri Behandling, og af hvilket Kommunerne skulle have tre Fjerdedele godtgjorte af Statskassen. Det er jo ganske vist et særdeles stort Gode baade for Kommunerne og Befolkningen at faa denne Godtgørelse, men det er jo, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at bemærke, dog ikke saa, at Kommunerne slippe med en Fjerdedel; de have ved Siden deraf vedrørende Sygehuse saadanne Beløb af Udgifter, at de i det hele taget kun ville faa Halvdelen af Udgifterne dækkede ved Statens Tilskud. Og naar man fastslaar et saadant bestemt Beløb paa en Tid, hvor dog Forbringerne til Behandling og dermed ogsaa Udgifterne turde være i Stigning, mener Udvalget, at det bør fastsættes lidt rigelig og har derfor ment at kunne foreslaa for Landet uden for København en Forhøjelse med 15 Ore indtil 2 Kr. og i København en Forhøjelse indtil det Beløb, som Udgiften efter Undersøgelsen viser sig virkelig at udgøre. — Ændringsforslaget under Nr. 29, med Hensyn til hvilket jeg skal bemærke, at Ordene: „Loven af 20de April 1888“ bør rettes til: „Lov 20de April 1888“ i Lighed med de andre brugte Udtryk, er sat ind for det Tilfælde, at dette Lovforslag skulde blive færdigt, inden Lov 20de April 1888 efter sit eget Indhold udløber. — Jeg kommer dernæst til Justitsministerens af Udvalgets Flertal — skal det hedde — tiltraadte Ændringsforslag. Udvalgets Underændringsforslag under Nr. 31 dertil og det af 2 Medlemmer af Udvalget stillede Underændringsforslag, med Hensyn til hvilket jeg skal bemærke, at naar vi kun ere to, der stille det, ligger det i mere tilfældige Omstændigheder, thi flere i Udvalget ere enige om det. Den høitærede Justitsministers Ændringsforslag indeholder, saa vidt jeg kan se, i Virkeligheden ikke noget egentlig nyt. Naar et eller andet Omraade ikke er undtaget ved en Lov, gælder Lovens almindelige Bestemmelser derfor, og i den nægældende Lov er der ingen Undtagelse gjort for Militæretaten. Man nærer ikke nogen Tvivl om, at i det praktiske Liv

gaar det saaledes til, at naar der er offentlig Behandling, saa indlae de ordentlige Sundhedskommissioner sig slet ikke paa at inddrage de militære Etablissementer eller deslige under deres Omraade. Det bør naturligvis udtrykkes i Loven, og derfor er det jo ganske naturligt, at Justitsministeren har stillet et Ændringsforslag derom. Saaledes som Udvalgets Flertal har opfattet dette, kan Flertallet ogsaa til fulde tiltræde det, idet det jo ikke gaar ud paa ganske i Almindelighed at fritage de militære for Lovens Bestemmelser, men at undtage et vist lokalt Omraade fra at falde ind under Lovens Bestemmelser, nemlig de militære Etablissementer, Flaadens Skibe og de Steder, hvor der midlertidig udelukkende er militær Belægning, saasom Troppesamlinger. Hvor dette er Tilfældet, have der i Virkeligheden ikke Anvendelse for Lovens Bestemmelser, ligesom man heller ikke anvender slike Regler der i det praktiske Liv. Men saa kan der ikke være Tale om, at Over sundhedskommissionen og de overordnede Sundhedskommissioner skulde kunne skride ind der og inddrage de militære Etablissementer under den offentlige Behandling; dertil kommer, at den militære Lovgivning jo udruster de Autoriteter, som raader der, med den fornødne Myndighed til at træffe alle de Foranstaltninger, som ere nødvendige til Bekæmpelsen af de smittomme Sygdomme. Derfor forekommer det os at være en ganske naturlig og sund Bestemmelse. Grænsen er bestemt paa rette Maade, nemlig efter det Sted, hvor Militæretaten udelukkende har Raadighed. Saa snart man kommer der udenfor, kommer den øvrige Lovgivning til Anvendelse. Naar Soldaterne altsaa komme uden for Kasernen, komme Lovens Bestemmelser om offentlig Behandling, for saa vidt en saadan er fastsat, til Anvendelse paa dem, ligesom ogsaa militære, der bo uden for Kasernen, f. Eks. Officerer i Garnisonsbyer, der bo uden for Kasernen, falde ind under de her givne Regler. Det forekommer Flertallet ganske klart, og vi kunne ikke se, at der er noget at indvende derimod. — Underændringsforslaget under Nr. 31 og det af et andet æret Medlem og mig stillede Underændringsforslag ere begrundede ved den Tvivl, der i Udvalget er opstaaet angaaende Opfattelsen af Ordene: Paa de Sygdomstilfælde, som opstaa i militære Etablissementer o. s. v., finder Loven ikke Anvendelse. Jeg tror, at det af et andet æret Medlem og mig stillede Underændringsforslag i Virkeligheden rammer Forslagets Mening, idet Tanken er den, at Loven ikke finder Anvendelse i de militære Etablissementer, paa Flaadens Skibe samt paa Ste-